DGCC

Golfvereniging De Drentsche

ZEIJDE LINKS

Uitgave sept 2020/3
Jaargang 17

DE DRENTSCHE

Met trots voor u gebrouwen.
Geen 18, geen alcohol.

DIA

LICHT, GELUID & BEELD

Verkoop - Verhuur - Installatie

Australiëweg 8 - 9407 TE Assen
Tel. 0592 - 342098

Samen maken we er
iets moois van!

www.dialgb.nl

Colofon

Redactieadres
Ten Oeverstraat 13
9489 ZH Zeijerveen

E-mail
mediacie@dedrentsche.nl

Redactie
Eric Afman
Koen Hazekamp
Hanneke Kok
Joke van der Ven

Vormgeving
Eric Afman a.i.

Ontwerp cover en kopjes
Bert Blanke

Coverfoto
Bert Blanke

Drukwerk
Zalsman Groningen BV

Secretariaat
Tel. 0592 379 680
www.dgcc.nl

ZeijdeLinks
is een uitgave van
Golfvereniging De Drentsche
i.s.m.
Drentsche Golf & Country Club

Iedereen zich weer volledig kunnen uitleven op de golfbaan? En daarna weer gezellig 'als vanouds' met de golfmaatjes op het terras plaatsgenomen, en daar de hiaatjes in het eigen golfspel en dat van de anderen uitgebreid onder de loep genomen? Schroom dan niet om daar actie op te ondernemen en eens bij de golfpro's aan te kloppen. We hebben ze voor u in het voetlicht gezet, mocht u ze nog niet kennen. Wie ook wel eens in de schijnwerpers mogen worden gezet, zijn onze oprukkende jeugdleden. Zij nemen zelfs beide middenpagina's over. Wen er maar aan, want deze jongens zullen we nog veel terugzien de komende jaren.

Gelukkig hebben we nog meer ruimte in deze editie, het World Handicap Systeem komt voorbij, florist Bart en tal van vertrouwde thema's. En natuurlijk de stichting Handicart, want net als corona kan een verminderde validiteit ons allemaal overkomen. Geen nieuws van de greenkeepers, maar één blik op onze baan en je ziet hoe prachtig die erbij ligt. Dan weet u ook waar zij mee bezig waren. Hartelijk dank, heren!

Van de andere hardwerkende medewerkers, achter de bar, die zich tussen de gasten in het goedgevulde clubhuis en op het dito terras door laveren, geeft Karin een inzicht in het bedrijven van horeca in coronatijd. En dat is een positief beeld, iets waar wij als leden en gasten aan kunnen bijdragen door ons te houden aan de maatregelen die zijn opgesteld.

Voor wie ondanks al deze informatie en entertainment nog tijd over heeft om de fantastische zomer te missen, hebben we nog een mooie foto om geregeld een blik op te werpen...

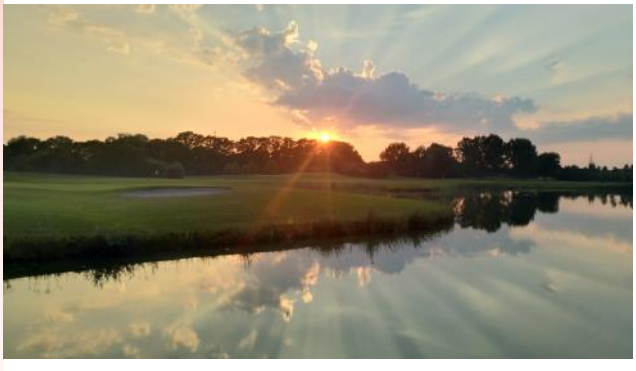

Kopij

De volgende ZeijdeLinks zal in december 2020 verschijnen. Uw kopij graag **uiterlijk 20 november** in de mailbox van mediacie@dedrentsche.nl.

Van het bestuur

Maarten Jan Brolsma

In een overmoedige bui mailde ik het bestuur terug dat ik deze keer de bijdrage vanuit het bestuur voor de volgende uitgave van ZeijdeLinks op me zou nemen.

Laat ik beginnen met me kort voor te stellen. Geboren in Schoonhoven in 1947, geologie gestudeerd in Utrecht en via banen in de opsporing van olie en gas in 1989 in Assen beland. Op mijn 60ste kreeg ik van mijn echtgenote Marianne een verkorte cursus GVB en toen zijn we beide gegrepen door het spelletje. Al snel daarna werden we lid van De Drentsche en konden we onze handicaps naar een redelijk niveau terugbrengen. Deelname aan gezelligheidstoernooien en de senioren competitie zorgden ervoor dat we goed ingeburgerd raakten in de vereniging.
Toen ik door onze huidige voorzitter gevraagd werd in het bestuur te komen, heb ik dat direct aanvaard omdat ik het leuk vind om wat terug te doen voor de vereniging en bovendien zitten er heel leuke mensen in het bestuur. Toevallig had ik net daarvoor mijn laatste werkzaamheden als consultant beëindigd, dus voldoende tijd om me aan een nieuwe uitdaging te wagen.

Als eerstejaars in dit bestuur heb ik de taak gekregen om aanspreekpunt voor de TC te zijn. De eerste kennismaking met de TC was heel constructief en goede communicatielijnen zijn gesmeed, zodat snel gereageerd kan en kon worden op onvoorziene ontwikkelingen.

Mijn tweede taak is 'Nieuwe Leden', een vrij rekbaar begrip maar inmiddels heb ik door wat deze taak inhoudt. Een enthousiast team heeft contact met nieuwe, vaak Par 3-leden (die lid zijn van de DG&CC) en via voorlichtingsmiddagen, introductietoernooitjes, persoonlijk contact en niet te vergeten de eerste golflessen, enthousiast gemaakt worden voor het golfspel en voor het lidmaatschap van De Drentsche. Met als resultaat dat het aantal nieuwe leden (Par 3 en Drentsche leden) enorm is toegenomen in deze Corona tijd: sinds 1 april tellen we 47 nieuwe leden voor De Drentsche (inclusief leden die van de Par 3 zijn overgestapt) en 54 nieuwe Par 3-leden.

Sinds maart dit jaar sloeg het COVID-19 virus al onze plannen voor het nieuwe seizoen aan diggelen. Een bijzondere bestuurswisseling op het parkeerterrein van de club zorgde ervoor dat het nieuwe bestuur direct aan de slag kon (zie de ZeijdeLinks 2020/1). Er moesten snel nieuwe communicatielijnen opgetuigd worden. Gelukkig was daar Skype voor onze wekelijkse bestuursvergaderingen en bleek iedereen vol originele ideeën om het contact met de leden te onderhouden via de ZeijdeLinks en de gezamenlijke nieuwsbrieven. Na de complete lockdown werden de buitensporten, waaronder golf, als eerste vrijgegeven en konden we weer de baan in. De strikte voorwaarden, met starters en vaste starttijden, vergden veel voorbereiding en uitgebreide hulp van vrijwilligers. Toch was dat een leuke periode ondanks de ellende die het virus met zich meebracht. Wat ook hielp was de zon, die maar bleef schijnen. Wat een zomer.

Nu bevinden we ons in een soort tussenperiode. Vallen we terug naar een lockdown of redden we het totdat het vaccin ons van deze pandemie verlost? Zolang we op die verlossing wachten, rest ons niets anders dan de Corona regels serieus te blijven nemen, op de baan, in het clubhuis en daarbuiten. Maar dat weerhoudt ons er niet van aan de vele wedstrijden die De Drentsche organiseert deel te nemen.

Ook greenfee spelers weten ons te vinden vanuit heel het land en van over onze buurgrenzen. We boffen maar met deze populaire baan. Het is dáárom zo leuk om in dit bestuur mijn steentje bij te kunnen dragen. Het gaat geweldig met onze vereniging en het wordt alleen nog maar beter en mooier.

Onze golfpro's: de Robert ten Brinks' van de vereniging

Joke van der Ven

Hoi Martin, het is september 2020, hoe vergaat het jullie als pro's in coronatijd?
'Wij hebben het kneiterdruk! Er zijn veel groeps- en privélessen en ikzelf ben ook nog voor 60% bezig met de Businessclub. Kijk, de zomer is sowieso natuurlijk de drukste periode van het jaar, maar dit jaar…'

Maar er zijn toch veel minder Bedrijfsdagen en zo?
'Klopt. Normaal hebben we in september veel clinics van 60 tot 70 personen, nu is dat teruggevallen naar één keer per week 12 personen. Da's wel een financiële aderlating ja. Maar zoals je zelf ziet, de lodges zijn continu volledig bezet, onze lesagenda's zitten gewoon bommetje vol, en er zijn veel nieuwe leden die ook graag lessen willen en vertrouwd worden gemaakt met de club en de vereniging.'

Jullie zijn sinds een paar jaar niet meer een golfschool met pro's als ZZP 'er maar in dienst bij de DG&CC. Hoe bevalt dat nu eigenlijk?
'Fantastisch! Ik kan niet anders zeggen. We hebben op dit moment drie pro's. Sven is hier voor 100%, Bob zo'n 70-80% en ikzelf zo'n 40%, voor de lessen. Midden september komt daar Daan Meijnckens, ons jeugdlid en ballenraper, bij als stagiair. Daan is bezig met Golfpro C, wil daarna naar B en misschien naar A. Sven heeft vorig jaar zijn B gehaald en wil op termijn ook wel naar A.

Het bijzondere op deze club is nu dat je een leskaart koopt bij de DG&CC. Niet bij een bepaalde pro, zoals dat bij de meeste banen wel het geval is. Dat betekent dat we allemaal uitwisselbaar zijn. En omdat we geen ZZP'ers zijn, is er ook geen onderlinge competitie of concurrentie. Mensen komen weleens naar me toe en zeggen dan wat aarzelend 'Ik zou wel eens een lesje van Sven of Bob willen hebben…' Nou, doen! zeg ik dan want ieder van ons heeft zijn eigen kwaliteiten. Sven doet het bijvoorbeeld erg goed bij de jongere businessleden, en Bob weer bij beginners.

In het begin was dat hier ook, waren we zelfstandige ondernemers en er waren erbij die dan dachten, ok, ik heb mijn uren en inkomsten veiliggesteld, ik ga naar huis. Dat was een heel andere sfeer. Nu werkt iedereen gewoon net zo lang als nodig is en ga je pas naar huis als het klaar is. Ik zeg weleens dat we de Robert ten Brink zijn van de vereniging, we proberen individuen en groepjes bij elkaar te brengen.'

Sociaal pakket

'Weet je, dit is supermooi werk en ik heb een heel vrij leven. Dat geldt voor ons allemaal. Als Daan straks begint zal Bob vooral zijn mentor zijn, om het zo maar eens te zeggen. Bob is er keigoed in om beginners te begeleiden, lessen te geven, ze op hun gemak te stellen, ze mee te nemen naar het clubhuis en zo. Da's echt een vak apart. Want lesgeven is voor ons veel meer dan alleen maar een half uurtje op die mat slaan natuurlijk, het is vooral een sociaal pakket. Kijk maar naar de winterlessen. Al vijf jaar lang hebben we zo'n 200 aanmeldingen. Daar zit een grote sociale component in, want mensen komen ook voor de gezelligheid. En wij als team kunnen dat wel goed met elkaar.'

Terug naar je kneiterdrukke bestaan. Hoe zie je dat volgend jaar dan voor je? Want dan draait de Businessclub ook wel op volle toeren denk ik zo.
'Dat hoop ik wel ja, we gaan 't zien. 'Grinnikt opeens. 'Zagen de leden van de Businessclub me ineens in een kostuum van Androesja in plaats van in een golfbroek en -trui. Goh, zo kun je er dus ook uitzien! Lachen. We hopen dat Daan wat over kan gaan nemen en dat er daardoor volgend jaar meer ruimte ontstaat. Maar weet je, ik vind het zo leuk om met mensen bezig te zijn, om mensen te verzorgen. Het komt altijd goed hier!'

Was getekend, Martin Kanninga, een van de glunderende pro's van onze club!

Avonturen van een ballenraper

Koen Hazekamp

Tech

Vorige maand is er na lang wachten weer een nieuwe PGA Game uitgebracht. PGA Tour 2K21 is in de meeste opzichten niet schokkend anders dan eerdere golfsimulatoren; nog altijd kunnen e-golfers op allerlei mooie, bekende of absurde golfbanen de scores van hun leven lopen. Liefhebbers kunnen weer aan de slag met de Course Creator, waar men creativiteit in golfbaanontwerp kwijt kan. De Career Mode is daarentegen wel wennen; anders dan andere jaren zal je niet enkel onbekende namen op de leaderboards van in-gamewedstrijden zien staan. Twaalf topgolfers zijn namelijk als medespeler te volgen in de nieuwe game.

Mijn eerste digitale golfspel was iets eenvoudiger, een arcade met bovenaanzicht en één gamemode. Het ging als volgt: vanuit de lucht zag je een driving range waarop een langzaam toenemend aantal golfers ballen afsloeg. Witte en gouden ballen, om precies te zijn. De witte leverden één punt op, de gouden vijf. Voor jou als ballenraper was het zaak om zoveel mogelijk ballen te verwijderen en daarmee een zo hoog mogelijk puntenaantal te vergaren. Echter, zo luidde de twist, mocht je niet door rollende golfballen geraakt worden. Na drie keer 'geraakt' te zijn was de arcade-speler af en kon je overnieuw beginnen.

Het echte ballenrapen kun je zien als een realistischere versie van dat verslavende spel. Alleen word je minder vaak geraakt. En ketst een bal niet als 'ie langzaam tegen je aan rolt. En rijdt de ballenraper niet zomaar over afstandsborden en door bunkers heen. Naja, zo realistisch was het spel misschien niet. Leuk was het daarentegen wel. En daar gaat in feite de hele e-golfsport om… toch?

Nu we zover zijn dat echte golfers zich laten inscannen voor een computergame en er met groeiend enthousiasme over e-golf gesproken wordt, is het haast een gemiste kans dat je niet daadwerkelijk als Ian Poulter of Tony Finau over TPC Sawgrass kan lopen. Wat we van professionele golfspelers op TV zien ziet er al als een videogame uit, dus zo groot kan die stap niet zijn. Wordt vervolgd (hoop ik)!

Horeca nieuwe stijl

Eric Afman

Eén van de vaste krachten in het clubhuis, Karin Tiggelaar, beleeft op dit moment haar tiende seizoen bij de DG&CC. Eerst had ze steeds een contract van negen maanden, en was er dan drie maanden tussenuit. Die Karinloze periode is ook eens langer geweest, toen ze in een restaurantje aan het Zuidlaardermeer werkte en daarna in Westerbork. Maar toen voormalig collega Jan belde en bleek dat ze weer in het clubhuis aan de slag kon, was de keus snel gemaakt.

'Het is toch een ander soort horeca, meer gezelligheid, een soort van thuiskomen,' zegt Karin. 'Ik had mijn contract in Westerbork net twee weken, heb de opzegtermijn netjes afgemaakt en ben toen snel weer teruggegaan naar de golfbaan. Sinds 1 januari heb ik een vaste aanstelling gekregen. En toen kwam corona… We waren negen weken dicht, zijn tussendoor wel geweest om schoon te maken, te verven, dingen te bedenken voor als we weer zouden opengaan. '

Er is niet veel ruimte achter de bar, lukt het daar een beetje om afstand te houden?
'We proberen als het druk is het werk te verdelen, waarbij één persoon de kassa bedient en de bestelling opneemt, en iemand anders de drankjes inschenkt. We kunnen ook beide kassa's gebruiken. Helemaal voorkomen dat we te dicht op elkaar staan, kun je niet. In de keuken is de indeling aangepast zodat de bediening op afstand blijft van de koks, en de afwasser heeft zijn eigen hoekje, waar nu een tafel voor geschoven wordt, zodat hij een beetje opgesloten zit. Bij het uitserveren moet je soms even om ruimte vragen. Je ziet nu ook vaker bordjes met Gereserveerd op de tafels staan. Daardoor kun je de route bij binnenkomst vrijhouden. Een deel van de 1,5 meter stickers hebben we inmiddels weer weggehaald, het is nu wel bekend. Als je maar netjes rechts aanhoudt, dan kan het wel.'

In en om het clubhuis is veel werk verzet om de gasten de ruimte te geven.

'Het terras is vergroot richting de vijver en zijn er nieuwe windschermen geplaatst. Aan de andere kant van het clubhuis hebben we nu een prachtige tent, met 's avonds mooie verlichting erin. Met mooi weer zitten daar hotelgasten te eten, en ook steeds meer leden weten die plek te vinden. Heel gezellig dat die hier ook eten. De vergaderzaal boven is een paar keer gebruikt, met name omdat het weer omsloeg in de 30 personenperiode. De grote zaal werd eerder alleen gebruikt voor evenementen, nu ook voor het eten. In het voormalig restaurant zaten voorheen wel 40 of 50 personen, nu staan er vijf tafels, en dan mogen alleen stellen of kamergenoten bij elkaar gaan zitten, na een gang rouleren mag dus niet meer. Dat wordt ook geaccepteerd, mensen zijn al blij dat ze eruit zijn, dat ze kunnen golfen, en dat ze hier terecht kunnen voor een hapje en een drankje.'

Karin, Anna en Elise.

De gasten werken dus goed mee?
'De bakken waar het servies en de glazen in moeten worden netjes door de gasten gevuld, iedereen is nu wel gewend aan de 'nieuwe horeca'. Soms zitten mensen al een tijdje aan hun tafel en denken, goh, er komt niemand. Dan hebben ze misschien niet gelezen dat ze bij de bar moeten bestellen. Wij zijn een van de weinigen die het op deze manier doen, dus niet met bediening aan tafel. We schenken bijvoorbeeld wijn aan een apart tafeltje in en gebruiken side tables, daar zetten we het eten op. Anders komen we met meer dan honderd mensen per dag in aanraking. Op deze manier gaat het tot nu toe goed en dat wordt wel erg gewaardeerd.'

Is het drukker dan andere jaren?
'Het is anders druk. Voor corona waren er evenementen, die zijn bijna allemaal weggevallen. We hebben de Businesscup in een afgeslankte vorm. En de afsluiting van het clubavondseizoen. Het is wel drukker qua eters, er zijn ook meer leden die komen eten, heel gezellig. Met z'n tweeën, of met de kinderen, of met wie ze gegolfd hebben. Soms moeten we mensen teleurstellen dat er geen plek is. Dat begrijpen mensen wel, dan vragen ze of het morgen kan, of we bellen terug. Eerder gingen vrienden hier ook wel borrelen en dan in de stad eten, maar ik denk dat men zich nu minder wil verplaatsen. De lodgegasten blijven over het algemeen hier eten, gaan niet vaak de stad in, en ze blijven ook langer. Voorheen bleven ze een nacht of twee en nu soms een hele week. Die komen niet alleen golfen, maar gaan ook naar het Groninger Museum, nemen de fiets mee, ze vieren hier hun vakantie.'

Na een fantastische zomer volgt de herfst. Heb je een idee hoe dat zal gaan?
'Zo lang dit doorgaat, blijft de keuken ook langer open, het is anders dan andere jaren. Ook in november zijn er nog reserveringen, dus misschien gaat de keuken pas vanaf 1 december dicht. Het seizoen wordt eigenlijk verlengd, en zolang het mooi weer blijft krijg je ook nog wel je boekingen binnen. Hoe we dat in de winter gaan doen, weet ik niet. Zo lang mensen blijven reserveren kun je niet zeggen: we gaan om vijf uur dicht. De koks zijn ook gewoon in dienst, we werken met plus- en min-uren, dus meer in de zomer en minder in de winter.'

Waar moeten we ons gedrag nog aanscherpen?
'Over het algemeen volgen de gasten de maatregelen goed op, soms is de afstand nog wat lastig. Het gebeurt gewoon onbewust, je hebt met elkaar gespeeld, je zet een aantal stoelen in een grote kring, maar kunt dan toch geen 1,5 meter afstand van elkaar houden. Dat is dus niet goed. Tot slot: bij de kassa liggen nu lijsten waarop iedereen zijn/haar naam (of lidcode als het om leden gaat) moet invullen, zodat we kunnen zien wie wanneer aanwezig was en bron- en contactonderzoek mogelijk is.'

Pitchmarks

Hanneke Kok

Gemiddeld genomen ontstaan er tijdens een golfrondje van 9 holes 8 pitchmarks per golfer op de green. Ervan uitgaande dat er elke dag 130 rondjes worden gelopen, ontstaan er dagelijks 1.040 pitchmarks, dat is 31.000 per maand en dus meer dan 248.000 per jaar....

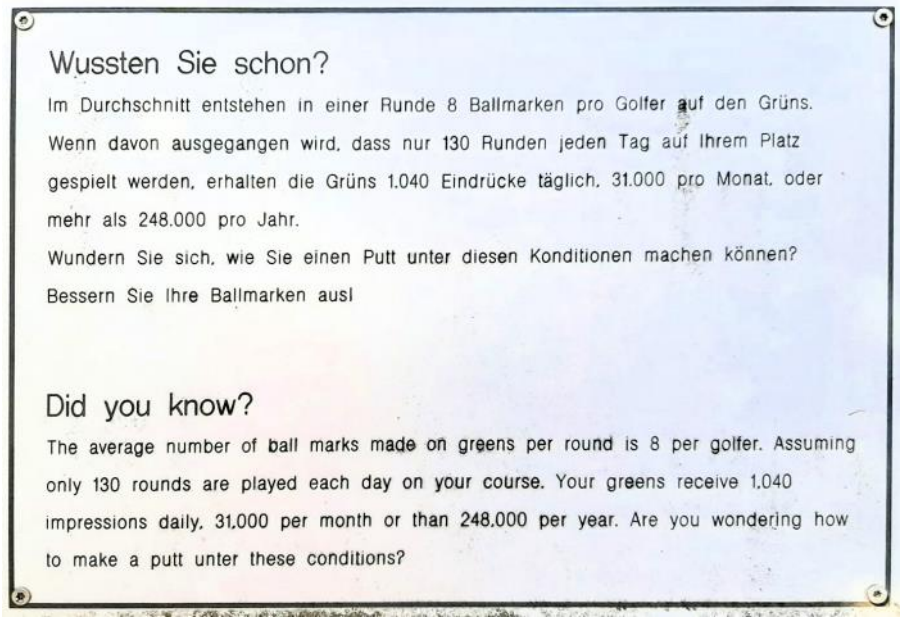

Wussten Sie schon?

Im Durchschnitt entstehen in einer Runde 8 Ballmarken pro Golfer auf den Grüns. Wenn davon ausgegangen wird, dass nur 130 Runden jeden Tag auf Ihrem Platz gespielt werden, erhalten die Grüns 1.040 Eindrücke täglich, 31.000 pro Monat, oder mehr als 248.000 pro Jahr.

Wundern Sie sich, wie Sie einen Putt unter diesen Konditionen machen können? Bessern Sie Ihre Ballmarken aus!

Did you know?

The average number of ball marks made on greens per round is 8 per golfer. Assuming only 130 rounds are played each day on your course. Your greens receive 1.040 impressions daily, 31.000 per month or than 248.000 per year. Are you wondering how to make a putt unter these conditions?

Beste Ingrid,

Het is de hoogste tijd dat ik eens aandacht besteed aan het fenomeen dat min of meer verscholen ligt naast de receptiebalie: de golfshop. Ik heb daar in mijn begintijd wat op afstand naar gekeken, maar toen ik me onlangs tot jou richtte met het verzoek een dusdanige golfpolo voor me uit te zoeken dat mijn lief thuis niet gierend achterover zou slaan, was ik aan het goede adres. Een schot in de roos. Een hole in one zo je wilt. Helaas ben ik gehouden mij, als ik in functie ben, te vertonen in de door de DG&CC verstrekte dienstkleding, waarover straks meer. De bewuste polo is dus alleen te aanschouwen op mijn schaarse 9-holes rondjes achter in de middag. Ik kies die tijdstippen overigens bewust: achter mijn dienst aan omdat ik er dan immers toch ben en/of omdat ik dan meestal niemand in de weg loop.
Eigenlijk is het onbegrijpelijk dat zoveel golfers zo gehecht zijn aan "primetime", als je snapt wat ik bedoel. Volop rust en ruimte namelijk in de namiddag. IJsvogeltjes, hazen en een enkele ree kruisen je pad. Een lastig dingetje is wel de laagstaande zon op oost-westholes als Geel 6, Rood 7 en Wit 6. Allemaal met de koperen ploert recht in de pupillen.

Ik vind die lange rechtdoornaarschoolenkantoorholes wel prettig want je kunt dan soms een onverhoopte mispeer nog herstellen. Enfin, laat ze vooral op primetime blijven reserveren. Beter voor mij en voor mijn weleens in een handicart mee hobbelende lief. Ze heeft zo'n pasje vanwege een paar titanium onderdelen in haar bevallige kniegewrichten. Zij was dus ingenomen met de door jou uitgekozen polo.

Zoals in jouw shop een coronagerelateerd anti-aerosolensysteem is ontworpen, zo hebben we ook in de baan onze maatregelen. Die werken goed als je de slordige interpretatie van de voorschriften van het RIVM even niet meerekent. Met name die anderhalve meter is een pijnpuntje. Maar wie denkt er bijvoorbeeld aan om het stuurwiel van een bestelde buggy te steriliseren? Gatver. Ze zijn de avond tevoren allesbehalve schoon weggezet en ik heb ze ’s morgens allemaal lekker aangeraakt en dus miljoenen plakkende resten aerosolen van de ene buggy naar de andere verhuisd. Dat ophalen van de karren is trouwens een avontuur op zichzelf. Het is hilarisch zoals met name lodgegasten, een door een aantal vaste baanbewoners intens gehate subcultuur, staan te popelen om hun bestelde voertuigje te kunnen veroveren. Onlangs heb ik een heerschap moeten vragen of ik eerst mijn autogordel even mocht losmaken. Bijna had ik meneer met zijn onmiskenbaar Amsterdamse accent toegevoegd dat de wijzen nou eenmaal uit het oosten kwamen. Maar dat mag niet van mijn baas, dus ik heb maar even tot tien geteld. Bovendien hebben westerlingen nauwelijks humor. En ik kan het weten.
Die golfkarretjes zijn sowieso een soort nagel aan mijn doodkist. Afgezien van de talloze storingen en de haperende laadvoorzieningen vind ik 's morgens onvoorstelbare hoeveelheden afval in de voertuigen. Resten van lunchpakketten als half verorberde boterhammen inclusief gebruikte servetten in de bekerhouders gepropt, koffiebekertjes, natgeregende scorekaarten, kleffe handdoeken van de zaak, halflege plastic flessen, soms zelfs zonder afsluitdop, ja zelfs sigarenpeuken en sigarettenfilters op de vloer en in de dashboardkastjes. Die laatste zijn mogelijk afkomstig van de eigenaren van de meest chique en glimmend gepoetste en achteloos op de parkeerplaats achtergelaten scheurbakken volgepropt met cilinders, turbocompressors en paardenkrachten. Plus waarschijnlijk een maagdelijke asbak.

En wat te denken van de op jaarbasis duizenden stukgeslagen tees. Zie de bijgevoegde foto, beschikbaar gesteld door de voorzitter van de Drentsche die een gebroken-stokjesrondje heeft gemaakt. De voor kapotte tees bestemde afvalkokertjes komen als het aan mij ligt nooit, ik herhaal nooit meer terug want die zaten steevast vol half opgerookte sigaretten, bananenschillen, klokhuizen, aangevreten krentenbollen en ga zo maar door. Terwijl de tees er meestal naast lagen. Wat mij betreft zie je ook geen afvalbakken meer in de baan. Zie de tweede foto. Ik hoop dat zo iedereen voortaan zijn eigen troep afvoert. Mijn tip aan jou: statiegeld op tees. Minimaal een euro per stuk. Ik ontvang graag een door

jouw shop gesponsorde familiezak knalroze tees. Ik zal iedereen die ik twee extra pitchmarks zie repareren vanaf nu met zo'n tee gaan belonen. Roze omdat de good guys en dito girls dan voor iedereen herkenbaar zijn. Roze tees worden wat mij betreft het symbool van de Ome Gerrit fanclub. Pink lives matter!

En nu we toch bezig zijn. Kun jij een kledingpakketje voor de marshals samenstellen? Paar lekkere polootjes, kort broekje, lang broekje, zomerjasje, winterjasje, desgewenst een fijn ademend petje. Zet je baas eens onder druk zou ik zeggen. Kan hem de kop niet kosten. Het betekent meteen het einde van de dubieuze outfit van een paar van mijn collega's. Neem bijvoorbeeld die beduimelde leren hoed waarmee er één pleegt rond te lopen. Getver. Weg ermee. En o ja. Speciaal voor mij graag een regenpak waarvan je de rekening rechtstreeks naar de directeur mag sturen. Natuurlijk alles in frisse kleuren en met een opvallende promotekst van de golfshop. Voor wat hoort wat.

Last but not least een staaltje opvoedkunde voor gevorderden, hetgeen je als moeder van jonge kinderen zal aanspreken. Ik, door mijzelf erkend pedagoog, heb een tijdje mijn aandacht gericht op wat we wel de jonge golfgarde kunnen noemen. Ze vertelden me dat ze nooit pitchmarks repareren, gewoon omdat ze die nooit veroorzaken. Ammehoela. Het begint vanzelfsprekend met het altijd op zak hebben van het cruciale vorkje, hetgeen trouwens ook geldt voor alle anderen. En dan niet alleen in de broekzak hebben, maar ook gebruiken. Ik heb een paar jongelingen meermalen betrapt en ze uiteindelijk veroordeeld tot het afkopen van hun zonden met een dikke reep melkchocola met hele hazelnoten die ik natuurlijk met je zal delen. De transactie is nog niet afgerond maar over de brug komen zullen ze! Leuk spul, pubers. Dat nou weer wel.

Beste Ingrid. Ondanks dat je lid bent op de Semslanden, de baan waar ik ooit cum laude mijn GVB heb behaald, ben ik bereid een greenfee voor je los te kletsen bij mijn hagelnieuwe directe chef. Voor een negen holes rondje om vier uur in de middag. Als de zon schijnt, kopen we gewoon eerst zo'n tof zonneklepje. Gaan we doen.
En voorts ben ik nog altijd van mening dat er toiletten in de baan moeten komen.

Voor altijd je

Ome Gerrit.

B. Bie

‘Het is zo kerel, je moet ‘m erin slään. Van zichzelf gaat ‘ie er niet in. Elke keer slaan totdat de bal in het gaatje zit. Slään. Slään!’ Aan het woord is mijn mental coach. In een poging om de killer op de golfbaan in mij wakker te roepen, had ik mij gewend tot Arie. Arie stond in de club bekend als een ‘spijkerharde oplossing voor mensen met een te softe opstelling ten opzichte van hun golfhouding’. Van Arie was bekend dat hij in Korea, de Golfoorlog, Vietnam, een aantal Afri- en Zuid-Amerikaanse landen had gediend. Toen zijn diensten in die contreien niet meer nodig waren, had hij werk gevonden in de sloopbranche. Voor zijn vrije tijd was hij lid geworden van de Hells Angels, Satudarah en een plaatselijk obscuur motorclubje. Het logisch gevolg (althans volgens Arie) was, dat hij zich had ontwikkeld tot mental coach bij golfverenigingen. Deze en andere feiten werden door Arie omstandig in elk gesprek aan iedere (on)welwillende toehoorder verstrekt. Het waarheidsgehalte werd hier en daar wel betwijfeld. Het tijdpad van alle genoemde activiteiten stond nogal onder druk. Om een dergelijk CV op te bouwen moest je toch al gauw denken aan een jaar of zeventig tachtig en Arie was midden vijftig. Vandaar. Als bewijs van zijn verleden, in dienst van de strijd, kon Arie zijn mankende been aanvoeren. Volgens Arie door een incident met rebellen waarin hij erin geslaagd was een aantal van zijn maten voor een wisse dood te behoeden. Volgens boze tongen door een kroeggevecht onder bezoekers met een troebel zicht op wat als normale omgang wordt gezien. De verruimende middelen hadden hun blik vernauwd, werd als oorzaak van het incident opgevoerd.

Arie hervatte de coaching: ’Je moet je oude ik door de versnipperaar halen en werken aan je nieuwe ik. Jij bent een boom’ riep hij gepassioneerd. ‘Wij zijn allemaal bomen in een bos. Jij wilt de grootste worden, met de meeste ruimte, jij wilt die ene eikenboom worden die ver boven de anderen uitsteekt. Met de dikste stam, met de groenste bladeren, met de grootste eikels.’

‘DAT WIL JIJ!’ eindigde Arie met een priemende vinger op mij gericht.

Arie had een opdracht. Arie had zich voorgenomen om een kerel van mij te maken. Kostte wat kost, zelfs als hij de hele flora erbij moest slepen. Arie was nu al enthousiaster dan ik zou worden, vreesde ik.

‘HOE DOE JIJ DAT? vervolgde Arie. ’Dat gaat Arie jou nou vertellen. Jij gaat spijkerhard worden voor jezelf.’

‘Ik ben al wat ouder en dan eist de zwaartekracht z’n tol.’ bracht ik timide in het midden: ‘M’n borst zit nu ter hoogte van m’n middel, ’m middel hangt over m’n heupen en m’n heupen op de knieën. Zou je daar rekening mee kunnen houden.’ Maar daar had Arie geen oren naar.

Arie priemde nogmaals met zijn vinger, nu ter hoogte van waar hij mijn taille vermoedde: ’Als ik met jou klaar ben herken je jezelf niet meer. Zou je willen dat je Arie nooit gekend had en ben je een paar keer letterlijk doodgegaan.’

Als het zijn bedoeling was om mij op scherp te zetten mislukte dat volkomen. Het angstzweet brak me uit.

Arie zag de opkomende paniek in m’n ogen en bracht zijn pedagogische kennis in praktijk: ‘Vanaf nu ben je voor de duivel nog niet bang. Vanaf nu ben je een knokker, een vechtjas, een ijzervreter. Vanaf nu ga je iets meer op Arie lijken’ eindigde Arie zowaar olijk.

‘Als je nou talent had zou dit allemaal niet nodig zijn, maar dat heb je helaas niet’ voegde hij er gewild pseudo onhoorbaar aan toe.

Daar stond Arie, twee meter hoog, net zo breed, een massief hoofd (met matjeskapsel), op een nek die uitlopend bij zijn kruin begon en benen die in een solide fundament voor een vijftig verdiepingen tellend flatgebouw konden voorzien.

En ik kon een beetje op Arie gaan lijken!

Ik had mijn twijfels. Volgens mijn vrouw ben ik namelijk ook helemaal niet te coachen (naar mijn vaste overtuiging wil mijn vrouw daarmee zeggen dat ik veel te weinig oog en oor heb voor alle goede adviezen en bedoelingen-voor-mijn-bestwil die ze met mij heeft).

Arie, in een beroepsreflex, onderbrak mijn mijmering: ‘Straks ben je een mannetjesputter en sla je als de ‘Big Ben’.’

Met een omtrekkende beweging bracht ik mijn twijfels onder woorden: ‘Als mijn vrouw en ik een paar jaar geleden een ommetje maakten, reden we van tap naar tap. Tegenwoordig rijden we noodzakelijkerwijs van WC naar WC. Ik denk niet dat deze cursus iets voor mij is.’

‘Je neemt me de woorden uit de mond’ reageerde Arie duidelijk opgelucht.

De jeugd van tegenwoordig

Eric Afman

Een halfjaar en een pandemie geleden lieten we Michel van Zijl aan het woord over zijn ambities om golfprofessional te worden. De inkt was nog niet droog of corona had het land in zijn greep en ook de golfwereld. Geen wedstrijden dus, geen handicapverlaging (nodig voor de betere wedstrijden), maar deze zomer wel met een indrukwekkende voorsprong Clubkampioen Strokeplay geworden. Inmiddels staat zijn handicap op 2.2 en werkt hij stug door waar het inmiddels weer kan. Tussen de wedstrijden en trainingsrondjes door werkt hij in de bediening in het clubhuis.

Maar Michel is natuurlijk niet de enige jeugdspeler bij onze vereniging. Van de dertig jeugdleden lichten we er hier vier uit: Daan Meijnckens, Jorn Tuinman, Koen Hazekamp en Kian de Roo. U hebt ze vast wel regelmatig op de baan, de driving range of de oefengreens gezien. Ze staan er vaak genoeg. Wat drijft hen en waar zien zij zich in de (nabije) toekomst? Hoog tijd voor een voorstelrondje.

Daan

We beginnen met Daan Meijnckens. Daan heeft net als Michel geen 'last' meer van school en kan zich volledig richten op golf. Hij is net 19 geworden, maar van de vier jongens is hij nog het kortst bezig met golf, hij speelt nog maar 2,5 jaar. Maar met zijn baanbezoek iedere week gaat hij ervoor om die achterstand weg te werken. Dat betaalt zich uit: de laatste twaalf maanden is zijn handicap van 20 gezakt naar 7.5. Daan heeft dit jaar meegedaan aan de Clubkampioenschappen Strokeplay en Matchplay. In de Matchplay verloor hij in de voorronde 2&1. Bij Strokeplay schopte hij het tot een nette gedeelde zesde plaats.

Zijn handicap is niet het enige wat omlaag is gegaan. Daan: 'Ik denk dat ik beter ben geworden door veel trainen en dankzij les van Sven. Daarnaast ben ik ruim 30 kilo afgevallen, ik denk dat dat ook meegeholpen heeft.' Over knappe prestaties gesproken! Ook hij heeft ambities om met golf zijn geld te verdienen, maar dan op een andere manier dan Michel. 'Mijn ambitie in golf is om teaching pro te worden en vooral ook om plezier in de sport te houden. Ik volg de golfinstructeursopleiding bij PGA Holland op The Dutch. Als ik 21 ben wil ik mijn opleiding afgerond hebben.' De eerste week van 14 tot en met 18 september heeft Daan net achter de rug, in november moet hij weer naar The Dutch. Verder krijgt hij dit jaar nog studieloopbaanbegeleiding en gaat hij bij ons stage lopen en ook moeten er golfinstructeurswedstrijden gespeeld worden. Omdat je niet van de lucht kunt leven rijdt hij regelmatig rond op de driving range om ballen te rapen. Sinds kort werkt hij daarnaast in het clubhuis als keukenhulp/afwasser.

Koen

Koen Hazekamp is iets ouder. Hij is net 20 geworden, is tweedejaars Communicatie- en Informatiewetenschappen aan de Rijksuniversiteit Groningen, en niet geheel onbekend binnen de vereniging. Als ballenraper op de driving range en niet in het minst vanwege zijn rol in de redactie van de ZeijdeLinks en als schrijver van de Ballenraperstukjes. Wat het golfen betreft draait hij al wel meer dan tien jaar mee.

Koen: 'De eerste jaren een lesje hier en een Par 3-wedstrijdje daar, maar nog niet eerder heb ik aan zoveel wedstrijden meegedaan als de afgelopen jaren. Het is bijzonder hoeveel leden je na zoveel jaar lid zijn nog steeds niet hebt ontmoet! Mijn handicap is nu 10.8. Begin 2018 was dat nog 16.5, een jaar later 15.4 en begin dit jaar 13.0. In 2020 is mijn handicap dus al een goede twee punten gedaald en daar ben ik best trots op! Om last aan voeten en knieën te voorkomen doe ik niet aan wedstrijden mee waar ik meer dan 18 holes moet spelen. Ik heb wel aan de tweede Kei meegedaan (waar ik derde werd) en wil ook graag aan de derde Kei deelnemen.' Er is blijkbaar ook enige gezonde competitie gaande binnen dit groepje: 'Ik ben erg opgegaan in het grapje dat ik Daan qua scores boven me wilde houden. Er ontstond een soort rivaliteit van mijn kant, waardoor ik toch wel mijn best wilde doen om mijn scores beter te houden. Een beetje meer trainen, meer oefenen. Het is me uiteindelijk niet gelukt, moet ik erbij zeggen, maar daar heb ik vrede mee. Ik denk dat plezier en gedrevenheid je het verst helpen. Zonder plezier kun je een sport net zo goed opgeven. Je moet

kunnen genieten van de prestaties van de ander, maar tegelijkertijd zelf de gedrevenheid hebben om je daar aan te kunnen meten. Ik probeer te leren door te kijken, want van de swings van de anderen kan ik als gevoelsspeler nog veel opsteken. Ik wil lol blijven houden in de sport, dat is voor mij het belangrijkst. Waar ik eindig, maakt me niet uit, zolang ik kan genieten van het spel, de natuur en de rust. Toch moet ik wel toegeven dat nu ik dicht bij de single handicap kom, het wel kriebelt om nog dat kleine beetje beter te worden.'

Jorn

Jorn Tuinman is 15 jaar, woont in het Drentse dorpje Annen en zit in het vierde van het VWO. Ook hij heeft flinke aspiraties: 'Ik probeer na mijn examen een tussenjaar te nemen om te kijken hoe goed ik nog echt kan worden. Voor de rest zou ik het leuk vinden om later iets te doen met de natuur, zoals bijvoorbeeld landschapsbeheerder of bioloog.'

Via zijn vader kwam op zijn achtste in aanraking met golf, sloeg een keer in de week een balletje en volgde jeugdlessen bij Martin. Rond zijn tiende haalde hij zijn GVB en kon hij de grote baan op. Op zijn dertiende stopte hij met voetballen en ging hij meer golfen. 'Toen ben ik ook lid geworden op een andere club (NNG&CC), hier kon ik competitie spelen en waren er meer kinderen van mijn leeftijd. Toen lag mijn handicap rond de 25. Op mijn 14e begon ik op 14 en nu zit ik op 5. Ik ben er dus aardig op vooruit gegaan de laatste tijd. Ik ben nu nog steeds lid van twee verenigingen. Behalve daar speel ik veel NGF-wedstrijden en NK's. Ik eindig vaak in het midden met een score van rond de 80. Op het NK t/m 18 had ik dit jaar de cut gehaald met een rondje 78 vanaf de witte tee op Stippelberg, een moeilijke baan.'

Ook Jorn pakt het (meestal) serieus aan. 'Ik ben nu veel bezig ben met mijn fysiek, wat hard nodig is, ik ben namelijk een aardig iel mannetje en er kunnen nog wel wat kilo's bij! Ik denk dus dat daar veel vooruitgang op geboekt kan worden. Ik train heel veel, in de lente/zomer rond de 6 à 7 keer in de week en in de herfst/winter rond de 4 keer doordat het dan snel donker wordt 's avonds. Ik les bijna elke week bij Sven, daar werken we vaak aan mijn swing of gaan we de baan in voor course management. Dankzij Sven wordt mijn swing technisch steeds beter. Voor mijn fysiek word ik begeleid door Walt van der Kolk, hij helpt mij ook met statistieken (strokes gained en dergelijke). Mijn ambitie is om zo goed mogelijk te worden in waar ik mee bezig ben, dus golf! Ik hoef naar mijn mening niet per se op de PGA Tour te lopen maar Europees of nationaal lijkt me leuk! Ik denk alle drie. Tuurlijk wil je wel eens op een donderdagmiddag een balletje slaan voor de leuk, naar mijn mening hoort dat er ook bij. Naast dat is het ook natuurlijk leuk/goed om een zo laag mogelijke handicap te hebben of een kampioenschap te winnen.'

Kian

Tot slot laten we Kian de Roo aan het woord. Hij is 12 jaar geleden geboren in de Filipijnen en woont sinds mei 2015 in Nederland. Hij is net gestart aan het Vincent van Gogh TTO Havo/VWO. Kian strandde tijdens het CK Strokeplay op de zaterdag, maar liet toch nog negen ervaren spelers achter zich. Hij is met 12 jaar de jongste van ons kwartet. Kian: 'Ik golf van achtste en mijn handicap is ook toevallig 8. In 2020 ben ik van 17 naar 8 gegaan. Ik ben alleen lid in Assen, maar zit sinds september 2019 ook in de C+ selectie van de NGF.'

Hij speelde dit jaar de Kei en Clubkampioenschappen. 'Dat ging niet al te best. Bij de NJGT (Noordelijke Jeugd Golf Tour) in Emmen ben ik wel eerste geworden (bruto en netto) met 73 slagen, 5 boven de baan.' Daarnaast speelde hij de Dutch Kids in Broekpolder en Amsterdamse. Bij het NK tot en met 15 haalde hij de cut en scoorde 81, 75 en 81 slagen. 'Ik ben 22e geworden van de 78 die meededen. En daar ben ik erg blij mee. Voor corona trainde ik elke woensdag van 16.30 tot 18.30 uur op Almeerdehout. Daarnaast train en speel ik veel op verschillende banen, zoals Links Valley, Nunspeet en Papendal. In de C+ selectie heb ik veel geleerd, maar ook van spelen met Michel en andere jongens. Ook train/les ik vaak bij Sven en die heeft ook altijd hele goede tips. Ik wil kijken hoe goed ik kan worden. Ik ben nu 12 en zou graag voor mijn 15e in de top 3 eindigen van het NK tot en met 15. Daarnaast wil ik graag nog een keer een clubkampioenschap winnen.'

'Naast golf basketbal ik ook nog. Door alle wedstrijden en huiswerk heb ik weinig tijd voor de basketbalwedstrijden. Ik doe wel twee keer per week mee aan de trainingen. Ik ben nu nog te jong om te werken, maar later zou ik graag net als Michel, Daan en Koen ook in het clubhuis willen werken of ballenraper worden. Een krantenwijk lijkt me niks.'

holes met...

Joke van der Ven

Erik Harmsen

Onder een loodgrijze lucht en een 'Cocks' regentje, zo eentje die je amper voelt, maar waar je wel nat van wordt, lopen we naar Rood 1. Erik kent de term 'Cocks' regentje niet, maar weet meteen wat ik bedoel. Niet vreemd voor iemand die in zijn vrije tijd geïnteresseerd is in godsdienstgeschiedenis en historische romans. Het is niet de enige verrassing die deze negen holes met onze huidige penningmeester oplevert. Rustig, weloverwogen en met een uiterst onderkoelde humor gaat hij zijns eigen weegs.

'Veel rumoer, maar of het ook wat oplevert?' En zo starten we op Rood 1. De lange armen van Erik (Hcp 20.8) zoeven door de lucht. Er komt nogal wat kracht bij kijken, maar daarmee maakt hij intussen ook afstanden van zo'n 175 meter. Als ze recht gaan. En dat gaan ze deze morgen opvallend vaak.

Speel je veel, Erik?
'Zo'n drie keer per week. Op zondagmorgen met drie vrienden, ik doe ook mee met de Herenmiddag en straks ook weer met de senioren. Daarnaast ga ik met regelmaat met vrienden op pad om een weekendje te golfen en ben ik tot nu toe bijna alle golftrips met Martin meegeweest.'

Da's best de moeite. Speelt je vrouw ook?
'Uhm, die heb ik niet. Bij mij is het zoals Herman Finkers zei: 'Mijn schoonouders konden geen kinderen krijgen.' Het duurt heel even voor bij mij het kwartje valt, maar daarna weet ik meteen, dit worden negen boeiende holetjes!

Hoe ben je eigenlijk in het bestuur terechtgekomen?
'Frits vroeg me. Of ik erover na wilde denken. En terwijl ik nog aan het nadenken was kreeg ik al een berichtje van Reina dat ze het leuk vond dat ik het bestuur kwam versterken. Tja, zo gaat dat hier kennelijk…' Hij werpt me een bijna verontschuldigend lachje toe.

Heb je een financiële achtergrond?
'Nou ik ben wel altijd met cijfertjes bezig geweest. Na mijn VWO ging ik economie studeren, maar eigenlijk was ik daar een klein beetje te lui voor. Het VWO was me aan komen waaien en nu moest ik ineens moeite doen. Dus economie heb ik niet afgemaakt. Toen koos ik ervoor om NIVRA te doen, een opleiding voor registeraccountants. Erg leuk die cijfertjes, maar ook dat heb ik niet afgemaakt.'

Want?
Erik kijkt me even terzijde aan. 'Ken jij accountants een beetje? Die zijn zo droog dat ze zelfs klaarkomen in poedervorm…'

Eh… juist ja…
'Maar het financiële werk voor de vereniging is niet zo moeilijk hoor. Er komt wat in vanuit de DG&CC en er gaat wat uit aan bloemetjes, prijzen en dat soort zaken. . . Het is allemaal niet zo spannend.'

Hoe ben jij als alleenstaande de coronatijd eigenlijk doorgekomen?
'Heel gewoon. Net als anders. Ik ben gewend alleen te zijn, lees veel, dus ik heb er weinig last van gehad. Mijn broer had er meer moeite mee. Die is ook alleenstaand, werkte op de IC in Nijmegen waar het nogal druk was met corona en die heb ik in die tijd elke twee dagen gebeld. Konden we ook mooi recepten uitwisselen!'

Recepten?
'Ja, ik kook graag, mijn broer ook, dus deden we dat vooral.'

Wat heb je gisteren gegeten?
En zonder een spatje aarzeling rolt eruit: 'Venkel uit de oven, met dille, sesamzaadjes en grana padano en gebakken kippendijen.'

Voor jou geen AVG'tjes?
'Nee, ik gebruikt sowieso weinig koolhydraten, dus veel groenten, vis en af en toe ook een stukje vlees.'

Zijn familiedagen als Kerst voor jou dan extra lastig?
'Nee. Intussen heb ik diverse vriendengroepen. Een club van zes mannen uit Doetinchem die ik daar nog ken vanuit de kroeg. We gaan met regelmaat op pad, soms ook met hun vrouwen. En daarnaast heb ik op een reis naar Chili andere vrienden gemaakt en een bijzondere vriendin.
Heel platonisch hoor, maar erg leuk. Met die groep verzorgen we elke zondag voorafgaand aan Kerst gezamenlijk een uitgebreid kerstdiner. Meestal in Amsterdam. Met rouwen en trouwen staan we ook voor elkaar klaar.'

En met werken gestopt?
'Ja, nu al zeven jaar geleden. Na mijn afgebroken studies moest ik natuurlijk in dienst en daarna ben ik via het arbeidsbureau aan het werk gegaan bij de toren van het Ministerie van Onderwijs op de Kempkensberg. Daar ben ik eigenlijk blijven hangen, en ben vervolgens via de IB-Groep, het USZO en als laatste bij het UWV mijn leven lang in de uitkeringenwereld werkzaam geweest. Bijna dertig jaar lang. Toen was het mooi geweest.'

En nu een gevuld leven met golf?
'Ja, en nog wat vrijwilligerswerk bij Humanitas, als vrijwillig coördinator, waarbij ik eenzame ouderen die via arts of wijkzorg zijn aangemeld, probeer te koppelen aan een vrijwilliger.'

Het bleek te kloppen: negen boeiende holetjes!

Consul Gerda Koster: 'Handicarts zijn echt mijn kindje!'

Joke van der Ven

Ontvangen in Residence Koster & Boers te Assen, vertelt Gerda, voorafgaand aan de Handicartwedstrijd van zaterdag 12 september, waarom handicarts zo van belang zijn en waarom zij zelf het belang ervan aan den lijve heeft ondervonden. Maar niet nadat Dik ons eraan herinnert dat de Stichting Handicarts en de manier waarop handicarts in Nederland worden ingezet, uniek is in de wereld.

Gerda: 'Nadat ik in 2009 een herseninfarct heb gehad en ruim een jaar moest revalideren, heb ik jarenlang alleen maar kunnen spelen dankzij de handicart. Want veel lopen kon ik in het begin niet.

Inmiddels ben ik sinds 2016 consul en vind ik het zó mooi om te doen, Het is echt mijn kindje ja, daar knok ik voor. Dat vertel ik ook steeds bij het landelijke overleg van consuls, dat die karren dus niet alleen voor ouderen zijn. We hebben intussen al zeven handicarts en voor mij is het elk jaar spannend of we aan het eind van het jaar het bedrag van € 1500 per handicart op kunnen hoesten. (Dat bedrag wordt aan de Stichting Handicart betaald voor het gebruik van een kar.) Tot nu toe is dat prima gelukt, we zitten zelfs een beetje op de wip om een achtste handicart aan te schaffen. Wij denken dat door de corona mensen niet naar het buitenland gaan en dus in Nederland blijven en naar de lodge komen. Het is de vraag hoe het volgend jaar is en is het gebruik dan nog zo groot? In goed overleg met bestuur en DG&CC is besloten om nog te wachten met een uitbreiding.

De inkomsten komen van donateurs (87) en pashouders (80). Pashouders betalen € 50 per jaar en dan betalen ze € 4,50 voor een Handicart. En natuurlijk de Handicartwedstrijd. Dit jaar doen er 72 leden mee à raison de € 15. Dankzij de deelnemers aan de wedstrijd, het golfdartspel daarna en zes nieuwe donateurs heeft deze dag 1600 euro opgeleverd. Dat betekent dat we één kar al veilig hebben gesteld. Da's mooi, want dit is natuurlijk een bijzonder jaar, door die corona. Het eerste kwartaal was het zo nat dat er geen handicart kon rijden en het tweede kwartaal was de baan bijna helemaal gesloten. Nu is het tjokvol op de baan en in de lodge en worden de handicarts heel veel gebruikt. Soms moeten we aan een pashouder zelfs 'nee' verkopen, en dat is natuurlijk erg vervelend. Als dat zo is, laten ze me asjeblieft mailen: gerdakosterhandicart@kpnmail.nl, dan kan ik er misschien iets aan doen. Want daar bén ik voor!

Overigens zou het het mooiste zijn als elk lid jaarlijks tenminste een tientje betaalt. Zou je dat nog willen vermelden?'

Bij deze, Gerda!

Uit je dak?

Wilt u ook eens echt **culinair** uit uw dak gaan? Bij HANOS vindt u het grootste **assortiment** voor food professionals onder één dak. Food, non-food en heel veel vers.

Het belang van de klant staat voorop.
Een **persoonlijke** benadering met een groot gevoel voor **service**, daar gaan wij voor.

Welkom in de wereld van HANOS!

HANOS
INTERNATIONALE HORECA GROOTHANDEL

Delicatessen • Dranken • Veel Vers • Wild • Non Food • Snacks • Food

HANOS Groningen - Bornholmstraat 56 - 9723 AZ Groningen - Tel. (050) 597 36 00
www.hanos.nl

Enigma
BORDUUR BEDRIJF
PROMOTIE TEXTIEL

Wij hebben een UNIEK CONCEPT met alle kennis, materiaal en textiel in eigen huis. Hierdoor hebben wij snelle levertijden en garanderen een hoge kwaliteit. Borduren of bedrukken aan u de keus.

BEDRIJFSKLEDING
PROMOTIONELE KLEDING
GOLFKLEDING
HANDDOEKEN
GOLF-TOWELS

info@enigma.nl | 050-549 34 71

Flora en Fauna

Bart Snijders

We hebben weer een vrij droge, hete zomer achter de rug. Dat betekende dat het niet alleen moeilijk was voor de greenkeepers om de baan groen en goed bespeelbaar te houden, maar ook voor de natuur buiten de baan. De greenkeepers hebben een geweldige klus geklaard! Het was en is prachtig, ook in de droge periode.

Voor de natuur buiten de baan heeft een groep vrijwilligers menig uurtje de handen uit de mouwen gestoken. De in het vroege voorjaar ingezaaide stroken met wilde bloemen, zoals bij Geel 4 en 5 is heel veel keren voorzien van water.
Hiervoor konden we met een 'tuinslang' van ruim 150 meter zorgen voor een weelderige bloei in de zomer: blauwe korenbloem, rode klaproos, witte wilde peen, en lila paarse kaasjeskruid. Dat alles kon menig golfer bekoren. Hopelijk zaait het spul zich nu uit en kunnen we komend jaar opnieuw genieten van al dit moois. We bekijken nu of er nog meer plekken zijn die ingezaaid kunnen worden.

Heidestrook tussen Geel 6 en Rood 7

Het lijkt erop de meeste jonge aanplant redelijk tot goed is aangeslagen. Het is nog even afwachten hoe alles de winter doorkomt. Ook het heidemaaisel lijkt aan te slaan. De op verscheidene plekken voorkomende heidevelden zijn geschoond van opschot en onkruid. Vooral de strook tussen Geel 6 en Rood 7 is geweldig opgeknapt nu er in de maand augustus enkel prachtig bloeiende heide te zien was. Verder zijn de onkruiden in de heidevelden op Rood 1, Rood 5 en Geel 7 ook niet aan de graaiende handjes van de vrijwilligers ontkomen. Vermeldenswaardig is verder het uitvliegen van meerdere jonge buizerds, het korte bezoek van een doortrekkende zwarte ooievaar en de vele fraai bloeiende oeverplanten waaronder de grote pimpernel.

En… o ja!

Laten we met elkaar zorgen voor een prachtige, schone baan. Neem uw afval mee terug en doe dat in de blauwe kliko's, niet in de holle palen of onder de ringen van de niet aanwezige prullenbakken, dat geldt ook voor de kapotte teetjes en kapotte paraplu's bijvoorbeeld.

Le Vigneron-Derk Bleker
Wijnkoper
Levigneron.nl

2021 een nieuw handicapsysteem

Volgend jaar gaan we in Nederland over naar een nieuw handicapsysteem. Waar we nu nog werken met het EGA-handicapsysteem wordt het volgend jaar het World Handicap System (WHS). Dit systeem vervangt alle zeven huidige systemen — zie het overzichtje hieronder — en zorgt ervoor dat het bijhouden en omgaan met handicaps over de hele wereld hetzelfde wordt.

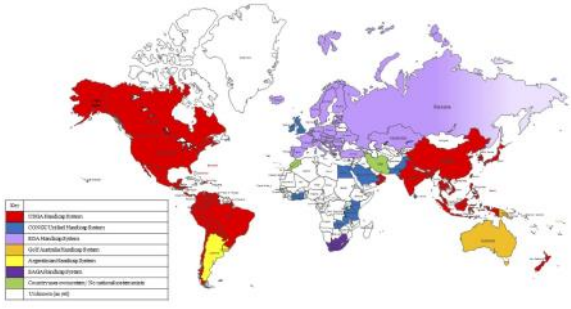

Wat betekent dat voor ons? De grootste verandering die plaatsvindt is dat er niet meer met stablefordscore wordt gewerkt, maar met slagen, oftewel strokeplay. Niet dat er continu strokeplay wordt gespeeld, maar voor het handicapsysteem worden slagen geteld, waarbij er een maximum zit op basis van de handicap. Waar nu nog nul stablefordpunten wordt gescoord, wordt dan een netto double bogey gerekend (de eerste score waarbij er geen punten verkregen worden).

Een voorbeeld: je hebt 20 slagen mee. Op twee holes heb je twee slagen mee, daar is jouw netto par dus bijvoorbeeld op een par 4 hole: 4 + 2 = 6. Het handicapsysteem gaat dan uit van 8 slagen als maximum

Hole	1	2	3	4	5	6	7	8	9		10	11	12	13	14	15	16	17	18			
Par	4	5	3	4	4	3	4	4	5	36	4	5	3	4	5	4	4	3	4	36	36	72
Stroke Index	13	**5**	17	**1**	**3**	15	7	11	9		**2**	16	18	6	8	14	**4**	12	10			
Score	6	/		3	/	5	4	4	5	6		5	**9**	3	5	5	/	6	3	6			
Aangepaste Bruto score		9		8						50		8				7				48	50	**98**
Stb punten	1	/		3	/	3	2	3	2	2	16	3	/	3	2	3	/	2	3	1	17	16	33

als er een streep gezet wordt. Wat er daarnaast gaat veranderen, is dat het huidige systeem nu eigenlijk uitgaat van de beste score; je gaat snel omlaag en minder snel omhoog. Het nieuwe systeem gaat uit van de gemiddelde score van de beste acht kaarten uit de laatste 20 kaarten. Dit betekent dat slechte kaarten en hele goede kaarten uitgemiddeld worden en dus minder impact hebben. Het betekent echter ook dat de gemiddelde handicap hoger zal liggen dan de huidige beste handicap. Hoeveel zal afhangen van de historie die eenieder heeft opgebouwd. Het systeem kijkt terug in de registratie. Eind van het jaar zal de software zijn aangepast en zal er de jaarlijkse herziening plaatsvinden. Daarbij zullen alle handicaps omgezet worden. Het wordt voor iedereen afwachten wat het nieuwe jaar te bieden heeft. De maximale aanpassingen zijn wel gelimiteerd door de zogenaamde hard cap (maximaal vijf punten hoger dan je laagste handicap in de afgelopen twaalf maanden). Er komen nog meer veranderingen, maar daarover in latere berichten als er meer duidelijk is. Wie meer wil weten kan kijken op www.golf.nl/whs.

Golftas plus golfer in de plomp

Joke van der Ven

Op Rood 1 genoot Evert S. nog na van zijn prachtige par en liep naar zijn tas. ‘Waar is mijn tas?’, hoorden we hem roepen. En ja, waar we ook keken, geen tas. Opeens zagen we draaiende wieltjes boven het wateroppervlak uitsteken. Zijn spiksplinternieuwe golftas was op z’n kop in de plomp gerold! Voorzichtig haalden we alles eruit, terwijl de een na de andere stok het water in gleed. Evert S. telde zijn stokken. ‘Mijn wedge heb ik nog niet.’ En hoe we ook de bodem aftastten we vonden hem niet. ‘Dan stap ik erin,’ zei Evert strak. Schoenen uit. Sokken uit. Broek uit. En in onderbroek de plomp in. In z’n hand een stok om de bodem af te zoeken. Op de kant telden wij intussen zijn stokken: 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 en een sand wedge.
Hmmm… ‘Evert, welke stok heb jij eigenlijk in je hand?’
Evert keek. ‘G… m’n wedge!!’
Achter ons kwam een flight van drie breed grijnzend aanlopen.
‘Als jullie dit niet vermelden voor de Zeijdelinks doen wij het!’
Waarvan akte.

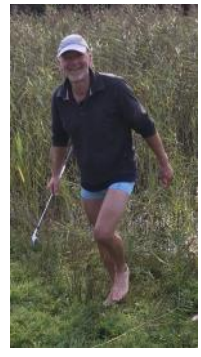

De favoriete hole van … Maarten Jan Brolsma

Joke van der Ven

Elke golfer van de DG&CC heeft wel een favoriete hole, al was het maar omdat hij of zij er ooit een birdie, eagle of zelfs hole-in-one heeft geslagen. Deze keer vragen we het Maarten Jan Brolsma (Hcp 18.3), sinds maart van dit jaar bestuurslid met de portefeuilles Nieuwe Leden en de Technische Commissie (TC).

Maarten Jan, wat is jouw favoriete hole?
'Nou, daar moest ik best over nadenken! Ik ben niet zo'n longhitter, dus de meeste parren of birdies maak ik meestal op een Par-3. Dus ik dacht even aan Rood 9, maar even later dacht ik: toch niet! Eigenlijk vind ik Wit 7 de meest uitdagende. Die lastige dogleg naar rechts en ga je nou onder die bomen door of eroverheen. Dat vind ik elke keer weer spannend.'

Sinds wanneer golf jij bij ons?
'Ik ben lid vanaf 2008/2009. Maar de laatste drie jaar speel ik veel meer, ik heb nog wel tot mijn zeventigste doorgewerkt. Dat is nu echt over. Dus speel ik inmiddels zo'n drie keer per week, één keer met mijn vrouw, één keer met de herenmiddag en één keer met vrienden.'

Je loopt niet echt lekker, klopt dat?
'Ha! Ik zit wel in de lappenmand ja! Afgelopen maandag was ik met een groepje aan het werk bij Geel 6 en Rood 7 om wat rommel op te ruimen. Met een hand vol takken en stro stapte ik in een kuil en pats! zei mijn hamstring! Dus nu loop ik bij de fysio en moet ik echt even rustig aan doen. En ik had al een paar maanden last van een tenniselleboog….'

Hoe kwam je zo in het bestuur terecht?
'Nou, ik vermoed dat het via Reina is gegaan, want Reina ken ik nog vanuit mijn werk bij de NAM. Zij heeft Frits waarschijnlijk ingefluisterd en zo kwam er een telefoontje. En ja, daar hoefde ik niet lang over na te denken. Het is erg leuk! In coronatijd vergaderden we elke woensdagmorgen via Skype van 8.30 uur tot 9.00 want Gert Melinga moest daarna gewoon aan het werk, nu doen we dat ook wel 's avonds en zien we elkaar ook weer fysiek. Bij de Herensociëteit van Assen ben ik ook bestuurslid, daar ben ik secretaris. En het grappige was natuurlijk wel dat je in coronatijd al die ouwe mannetjes niet zomaar bij elkaar kon zetten. Maar: beide besturen zijn erg leuk!'

Even later tuffen we in een buggy naar Wit 7, om Maarten Jan op de gevoelige plaat te zetten voor zijn favoriete hole.

MEUBEL STOFFEERDERS **DIJKEMA** SCHUIMRUBBER SPECIALISTEN

Beleggen.

Maar wel met beleid.

De realistische aanpak van Rabobank Private Banking

Beleggen kan een effectieve manier zijn om uw persoonlijke doelen te bereiken.
Maar dan wel met beleid en op een manier die bij u past. Gericht op de lange termijn en met een evenwichtig opgebouwde portefeuille als basis.

Kijk op rabobank.nl/privatebanking

Een aandeel in elkaar

Rabobank

Afgelopen voorjaar gaf Karin van Esch aan, uit de jeugdcommissie te stappen. Karin heeft dit acht jaar lang met volle overtuiging gedaan. Vanwege corona moesten we haar afscheid in juni helaas klein houden. Maar uiteraard bedanken we Karin voor haar inzet. De opvolger van Karin is Wiljan en we heten hem van harte welkom. De jeugdcommissie bestaat nu uit: Wiljan Drenth, Michel van Zijl, Stefan de Roo en Beppy Lobeek.

Als jeugdcommissie zijn we blij dat ondanks Covid-19 zowel enkele lessen in het voorjaar als wedstrijdjes hebben kunnen doorgaan. De najaarslessen zijn zaterdag 5 september weer begonnen en we hopen dat alle tien lessen kunnen doorgaan.

Na een kennismakingsavond hebben meerdere jongeren zich aangemeld om voor het eerst deel te nemen aan de jeugdlessen. Erg leuk natuurlijk! We wensen alle jeugd veel plezier met de lessen. Nog vóór de schoolvakantie hebben Julian (11 jaar), Caitlin en Igor (9 jaar), hun GVB gehaald. Een mooie prestatie, allebei van harte gefeliciteerd! Nu ze hun GVB hebben, kunnen ze ook meedoen aan wedstrijden.

Op de golfbanen Parc Sandur en Havelte zijn de NJGT (Noordelijke Jeugd Golf Tour, voorheen NNO) wedstrijden gehouden. Hieraan hebben meerdere jeugdleden van DG&CC meegedaan. Het waren leuke wedstrijden, zeker voor beginners. Caitlins eerste wedstrijd pakte goed uit, ze ging zelfs met eremetaal naar huis. In de groep met de lagere handicaps (strokeplay) ging Kian met de eer strijken, Michel werd tweede. En op Havelte behaalde Luca de tweede prijs. Alle prijswinnaars van harte gefeliciteerd!

Op zondag 4 oktober is er nog een NJGT wedstrijd op de Semslanden. We hopen dat we veel jeugdleden met GVB kunnen inschrijven.

Jeugd die wil kennismaken met de mooie golfsport kan contact op nemen met de Jeugdcommissie voor een kennismakingsles, geheel vrijblijvend en zonder kosten. Stuur een mailtje naar jeugdciededrentsche@gmail.com.

De Jeugdcommissie,
Beppy Lobeek.

Clubavond - interview met mezelf

Maarten Proost

Hallo Maarten, hoe gaat het?
Het gaat goed.

Dus jij wilde graag wat vertellen over de clubavond?
Ja zeker. Nou ja, Joke van der Ven vroeg of ik wat wilde schrijven en als Joke dat vraagt dan doe je dat. Het moest gewoon van haar. Geen keus! Maar ja wat moet je anders op een doordeweekse avond.

Wat is dat, de clubavond?
De clubavond wordt gehouden van de late lente tot de vroege herfst. Elke woensdag kun je starten van vlak voor zessen tot iets na zevenen. Het is voor alle leden. Van handicap 0 tot 54. Flights van drie, die negen holes spelen. De laatste avond is net geweest. Het wordt nu te donker om nog 's avonds te spelen.

Organiseer je de clubavond in je eentje?
Nee joh, doe niet zo mal. Dat doen we met zorgvuldig op charme geselecteerde hosts. Het zijn Eric Afman, Arjen Groeneveld, Bé van Veen, Roland Escorcio de Brito, Martin Kaipatty, Jan Rooda, Ria Woldring, Gien Bouwman, Rolf Rademaker, Annemieke Blaakmeer en Richard Kok. Ieder heeft een eigen stijl en aanpak. Iedereen doet gewoon waar hij zin in heeft, niet te sturen, volledige chaos, losgeslagen en daarom voelt ieder clublid zich altijd enorm welkom.

Was de clubavond dit jaar wellicht wat anders dan andere jaren?
Ja, hoe bedenk je het zo. We hadden een 'light versie' van de clubavond. Eén lus in plaats van twee. Maximaal 36 spelers, wel elke avond vol. Geen neary, geen longest, ook geen birdies. Geen speciale wedstrijd op de laatste woensdag van de maand. Geen scorekaarten, geen vijf beste scores van het seizoen, geen geluid van een balletje 'in the hole!', geen daghap en ook geen nieuwe naam op het schildje in het clubhuis.

Er was dus eigenlijk helemaal niets aan?
Ja, juist wel. Dat was het leuke. Door het weglaten van alle opsmuk kwam de ware aard van de clubavond naar boven. Door de inschrijving via E-golf4U konden we random indelen. Hierdoor speelde iedereen met iedereen. Het gaat om verbinden en andere leden leren kennen. Nieuwe leden worden hartelijk opgenomen en er zijn hele mooie vriendschappen ontstaan.

…wilde je nog iets vragen?

Oh ja, sorry. Ik werd er even stil van. Eehhh. Blijft dit zo volgend jaar?
Goeie vraag. Nou laten we hopen dat we volgend jaar deze hele situatie achter ons hebben gelaten. Als dat zo is dan denk ik dat we heel veel vaste onderdelen van de clubavond graag weer terughalen. Natuurlijk bepalen we dat als hosts samen. Ik kan me nu al weer verheugen op een Poolse hostdag. Eén ding weet ik zeker: inschrijven via E-golf4U, random indelen, spelen met iedereen, nieuwe leden warm verwelkomen, ontmoeten en verbinden, dat blijft!

Wil je nog op iets terugkomen?
Ja, er was ook geen hark dit jaar.

Oké, bedankt voor dit leuke interview.
Graag gedaan.

Tot ziens.
Dag.

Golf

Kliniek Noord
Golf-Fysiotherapeuten

Beter golfen zonder blessures

Golffysiotherapeut helpt u met uw handicap

Het is aan uw golfprofessional u een goede golfswing te leren,
het is aan ons dat vanuit lichamelijk oogpunt mogelijk te maken.

Deze advertentie geeft recht op een gratis bewegingsanalyse middels het geavanceerde K-vest motion system

GOLFKLINIEK NOORD locatie ' de Lodge" DGCC

T 0598 397176 E info@golfkliniek.nl www.golfkliniek.nl

K VEST
MOTION ANALYSIS

Duurzaam ondernemen zit in onze genen

Duurzaam ondernemen is bewust kiezen. Respect voor de natuur. Daarom laat de Drentsche Golf & Country Club haar drukwerk verzorgen door Zalsman Groningen.

CO_2 neutraal
=standaard

"Zalsman, groen in al z'n handel en wandel."

zalsman
groningen media

Osloweg 85, 9723 BK Groningen
T 050 313 66 22
www.zalsmangroningen.nl

The Country Golf Shop

Een prettige kennismaking

... VOOR WIE DAT NOG NIET WEET

Service.

Onze relatie met u is voor ons belangrijk. Communiceren met u over onze producten niet minder.
We helpen graag kiezen welk product het best aan uw verwachtingen voldoet. Met specialisten voor iedere artikelgroep is goed advies gegarandeerd. En alles in een **fijne winkelomgeving** en ontspannen sfeer.
Kleding ingekocht door eigen kledingadviseuses. Van casual tot zeer sportief en ook klassiek-golf. Moderne technische materialen of comfortabel chic. En ook in de **golfschoenen** wordt u aandachtig geholpen. Door van veel merken de sportieve en meer klassieke schoenen te combineren hebben we een evenwichtige collectie opgebouwd.
Een unieke **outdoor fitting** ervaring door ervaren fitting consultants, golfers met lage handicap (3,4). Clubs met de meest moderne launch-monitor met Ping n-Flight software gefit, kunt u uitgebreid **testen** op baan, driving-range en par 3 baan.
Putter Fitting in ideale omstandigheden op kunststof puttinggreen (stimp 10 +).
De **tassen en trolley specialist** kan u raden welke combinatie goed gaat uitpakken en weet alles van zowel de meest elementaire trolley tot de meest uitgebreide electrotrolley.

The Country Golf Shop

TEN OEVERSTRAAT 13, 9489 TH ZEIJERVEEN, TEL 0592 543555
INFO@THECOUNTRYGOLFSHOP.NL, WWW.THECOUNTRYGOLFSHOP.NL